

Bardzo często się zdarza, że dłużnicy próbując chronić swój majątek przed komornikiem, przekazują w darowiźnie swoje nieruchomości członkom rodziny – myśląc, „w końcu i tak wszystko zostaje w rodzinie”. Jednak mało który zadłużony ma świadomość, że takie działanie może być uznane za bezskuteczne.

Gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (art. 527 § 1 k.c.).

Skarga pauliańska, co to takiego? To roszczenie kierowane w pozwie cywilnym, przeciwko osobie trzeciej, która uzyskała korzyść od dłużnika. Jeżeli osoba taka zbyła rzecz dalej, to możliwość pozywania przechodzi na kolejną osobę. Celem powództwa jest uznanie przez [sąd](#) czynności np. darowizny dokonanej przez dłużnika (z pokrzywdzeniem wierzyciela) za bezskuteczną.

Uzyskanie korzystnego wyroku nie sprawi, że dana rzecz powróci od razu do majątku dłużnika. Traktuje się ją jednak tak, jakby w skład tego majątku wchodziła i wierzyciel może prowadzić z tego składnika egzekucję. Aby przeprowadzić egzekucję z majątku osoby trzeciej, konieczne jest jeszcze złożenie wniosku o nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności.

To dopiero zapewni wierzycielowi możliwość przeprowadzenia egzekucji komorniczej z przedmiotów majątkowych, które wskutek czynności uznanej za bezskuteczną wyszły z majątku dłużnika (w drodze **darowizny**) albo do niego nie weszły (np. poprzez odrzucenie spadku, czy przez udzielenie pożyczki bez zwrotu).

Jakie są podstawy do skierowania skargi pauliańskiej:

- dłużnik dokonał czynności prawnej (np. sprzedał swoją nieruchomość),
- czynność prawna dokonana przez dłużnika doprowadziła do pokrzywdzenia wierzyciela, gdyż dłużnik stał się niewypłacalny (albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności),
- osoba trzecia uzyskała na skutek tej czynności korzyść majątkową,
- dłużnik był świadomy swojego działania, doskonale wiedział, że takim sposobem szkodzi wierzycielowi,
- osoba trzecia, która uzyskała korzyść majątkową, wiedziała (lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć) o tym, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia swojego wierzyciela.

Wszystkie te warunki muszą zostać spełnione łącznie.

[Kliknij tutaj -czytaj więcej :](#)